

DELEGATURA UOKiK W KATOWICACH

Katowice, dnia 02. 01. 2006r.

RKT – 61 – 92 /05/AD

DECYZJA Nr RKT - 02 /2006

Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. 2005r. Nr 244, poz. 2080) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18, poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, przeciwko Kalinie K., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. Tango – Tour w Katowicach, (...),

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. Na podstawie art. 23c ust. 1 w związku z art. 23 a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **uznaje się za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę** polegającą na nieudzielaniu konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, do czego doszło w wyniku niezawierania w umowach o świadczenie usług turystycznych z konsumentami informacji na temat nazwy i adresu ubezpieczyciela, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 14 ust. 2 pkt 7 ustawy o usługach turystycznych **i nakazuje się zaniechanie jej stosowania.**

II. Na podstawie art. 23e ust. 1 i 2 w związku z art. 23 a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **uznaje się za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę** polegającą na nieudzielaniu konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, do czego doszło w wyniku niezawierania w umowach o świadczenie usług turystycznych z konsumentami informacji na temat zakresu ubezpieczenia, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 14 ust. 2 pkt 7 ustawy o usługach turystycznych **i stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 15. 06. 2005r.**

III. Na podstawie art. 23e ust. 2 w związku z art. 23 a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **uznaje się za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę** polegającą na nieudzielaniu konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, do czego doszło w wyniku niezawierania w umowach o świadczenie usług turystycznych z konsumentami informacji na temat terminu zawiadomienia organizatora imprezy turystycznej o przeniesieniu przez klienta uprawnień i obowiązków na inną osobę spełniającą warunki uczestnictwa w tej imprezie, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 14 ust. 2 pkt 7 b ustawy o usługach turystycznych **i stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 20. 06. 2005r.**

IV. Na podstawie art. 72 w związku z art. 75 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów postanawia się zobowiązać Kalinę K., prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. Tango - Tour w Katowicach do poniesienia kosztów niniejszego postępowania w wysokości 43 zł (słownie: czterdzieści trzy złote).

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej organem antymonopolowym) przeprowadzono kontrolę wzorców umownych stosowanych przez organizatorów turystyki. W ramach przedmiotowego badania przeprowadzono postępowanie wyjaśniające w sprawie działalności Kaliny K. (zwanej dalej przedsiębiorcą), prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. Tango – Tour w Katowicach (RKT-402-50/05/AD). W ramach przedmiotowego postępowania zapoznano się z treścią wzorców umownych stosowanych przez przedsiębiorcę przy zawieraniu z konsumentami umów o świadczenie usług turystycznych oraz z umowami tego rodzaju faktycznie zawartymi. W wyniku analizy zgromadzonego materiału dowodowego organ antymonopolowy powziął podejrzenie, że mogło dojść do naruszenia przepisów ustawy o usługach turystycznych, a poprzez to do naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (zwanej dalej także ustawą antymonopolową). Organ antymonopolowy powziął podejrzenie, że do naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów art. 23 a ust. 1 i 2 ustawy antymonopolowej mogło dojść w wyniku niedopełnienia przez niego obowiązków informacyjnych określonych w ustawie o usługach turystycznych. W związku z powyższym, postanowieniem nr 1 z dnia 03. 10. 2005r. (karta nr 1) wszczęto niniejsze postępowanie pod zarzutami:

- niezawierania w umowach o świadczenie usług turystycznych z konsumentami informacji na temat zakresu ubezpieczenia turystów oraz nazwy i adresu ubezpieczyciela, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 14 ust. 2 pkt 7 ustawy o usługach turystycznych;
- niezawierania w umowach o świadczenie usług turystycznych z konsumentami informacji na temat terminu zawiadomienia organizatora imprezy turystycznej o przeniesieniu przez klienta uprawnień i obowiązków na inną osobę spełniającą warunki uczestnictwa w tej imprezie, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 14 ust. 2 pkt 7 b ustawy o usługach turystycznych.

Postanowieniem nr 2 z dnia 03. 10. 2005r. (karta nr 3) zaliczono w poczet dowodów w niniejszym postępowaniu poświadczono za zgodność z oryginałami kopie dokumentów rejestrowych przedsiębiorcy (karty nr 7 – 10), wzoru *Zgłoszenia uczestnictwa w imprezie* (karta nr 11), *Warunków uczestnictwa w imprezach turystycznych* (karta nr 12), trzech umów faktycznie zawartych z konsumentami (karty nr 13 – 15), a także pism Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o sygnaturze RKT-402-50/05/AD (karty nr 5 i 16) i pism przedsiębiorcy z dnia 28. 04. 2005r. (karta nr 6) i z dnia 09. 05. 2005r. (karta nr 17).

W toku niniejszego postępowania, w załączeniu do pisma z dnia 08. 11. 2005r. (karta nr 19) przedsiębiorca przekazał umowy faktycznie zawarte z konsumentami w okresie od września do listopada 2005r. (karty nr 20 – 22) oraz wzór umowy, który był stosował przy zawarciu przedmiotowych umów (karta nr 23). W załączeniu do pisma z dnia 14. 11. 2005r. (karta nr 24) przedsiębiorca przekazał wzorzec umowny pt. *Warunki uczestnictwa w imprezach turystycznych PHU Tango Tour Kalina K.* (karty nr 25 – 29, zwanych dalej także warunkami uczestnictwa), umowy faktycznie zawarte z konsumentami w okresie od czerwca do sierpnia 2005r. (karty nr 30 – 36). W piśmie z 14. 11. 2005r. przedsiębiorca oświadczył, że treść umów zawieranych z konsumentami została zmieniona w ten sposób, że wprowadzono do nich informację na temat towarzystwa ubezpieczeniowego, z którym zawarto umowy ubezpieczenia na rzecz uczestników imprez turystycznych oraz informację na temat zakresu ubezpieczenia, a w warunkach uczestnictwa wprowadzono zapisy mówiące o ubezpieczycielu, zakresie ubezpieczenia oraz o tym, że klient może przekazać prawo do udziału w imprezie wskazanej przez siebie osobie trzeciej w terminie do 48 godzin przed rozpoczęciem imprezy turystycznej (karta nr 24). Kalina K. poinformowała w piśmie z dnia 25. 11. 2005r. (karta nr 38), że w/w zmiany warunków uczestnictwa wprowadzono z dniem 20. 06. 2005r.

Organ antymonopolowy ustalił, co następuje.

Kalina K. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. Tango – Tour w Katowicach, na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Katowice pod numerem (...) (karta nr 7). Przedsiębiorca prowadzi działalność organizatora turystyki, co potwierdza Zaświadczenie o wpisie do Rejestru Organizatorów Turystyki i Pośredników Turystycznych Wojewody Śląskiego, w którym Kalinę K. P.H.U. Tango – Tour wpisano pod numerem (...) (karta nr 10).

W toku postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego w sprawie działalności w/w przedsiębiorcy ustalono, że nie zawierał on w umowach o świadczenie usług turystycznych z konsumentami informacji na temat ubezpieczyciela oraz zakresu ubezpieczenia, jakim uczestnicy organizowanych przez niego imprez turystycznych byli objęci. W umowach zawieranych z konsumentami wskazywano jedynie, że są oni objęci ubezpieczeniem od kosztów leczenia i następstw nieszczęśliwych wypadków (karty nr 12 – 15). Ani w umowach, ani w Warunkach uczestnictwa w imprezach turystycznych nie wskazywano terminu, w jakim konsument powinien zawiadomić organizatora o przeniesieniu praw i obowiązków wynikających z umowy o świadczenie usług turystycznych (karty nr 12 – 15).

W czerwcu 2005r. przedsiębiorca wprowadził zmianę w treści *Zgłoszeń uczestnictwa w imprezie* polegającą na tym, że w rubryce „uwagi” wpisywał następujące informacje: Ubezpieczenie Tryg Polska KL – 10000 EUR NNW – 5000 PLN (karty nr 30 – 36). W umowach zawieranych od września 2005r. (karty nr 20 – 22) wprowadzono zapis, z którego wynika, że uczestnicy imprezy są objęci ubezpieczeniem NW na kwotę 5000 PLN i KL na kwotę 10000 EUR, a ubezpieczycielem jest HDI ASEKURACJA (karty nr 20 – 23). Dnia 20. 06. 2005r. przedsiębiorca wprowadził do stosowania nowe warunki uczestnictwa (karty nr 25 – 29). W pkt. III 5 w/w wzorca umownego zawarto postanowienie o następującej treści: „Uczestnik może przekazać prawo do udziału w imprezie wskazanej przez siebie osobie trzeciej, spełniającej warunki udziału w imprezie turystycznej, do 48 godzin przed rozpoczęciem imprezy. (...)” (karta nr 27). Jednocześnie w pkt. IV 16 przedmiotowych warunków uczestnictwa zawarto klauzulę o następującym brzmieniu: „Biuro ubezpiecza wszystkich Uczestników imprez w firmie ubezpieczeniowej HDI ASEKURACJA, w zakresie kosztów leczenia – 10000 EURO i następstw nieszczęśliwych wypadków – 5000 PLN.(...)” (karta nr 29).

W toku niniejszego postępowania organ antymonopolowy zważył, co następuje.

Do umów o świadczenie usług turystycznych stosuje się przepisy ustawy o usługach turystycznych. Ustawa ta w art. 14 ust. 2 zawiera katalog informacji dotyczących przedsiębiorcy, imprezy turystycznej, jak również wykonywania uprawnień wynikających z zawieranej umowy, które powinny zostać zawarte w umowie o świadczenie usług turystycznych. Ustawa ta przewiduje m. in. na mocy art. 14 ust. 2 pkt 7, że umowa powinna określać rodzaj i zakres ubezpieczenia oraz nazwę i adres ubezpieczyciela, a na mocy art. 14 ust. 2 pkt 7 b, że umowa powinna zawierać informację na temat terminu zawiadomienia organizatora imprezy turystycznej o przeniesieniu przez klienta uprawnień i obowiązków na inną osobę spełniającą warunki uczestnictwa w tej imprezie.

Art. 23 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, że „1. Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów. 2. Za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej,

prawdziwej i pełnej informacji, nieuczciwą lub wprowadzającą w błąd reklamę i inne czyny nieuczciwej konkurencji godzące w zbiorowe interesy konsumentów”.

By doszło do naruszenia art. 23 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów muszą zostać kumulatywnie spełnione dwie przesłanki tj.:

- określone działanie przedsiębiorcy musi nosić znamiona bezprawności oraz
- działanie to musi godzić w zbiorowe interesy konsumentów.

Pierwsza przesłanka zostaje spełniona, gdy przedsiębiorca podejmuje działania sprzeczne z prawem tj. zakazane ustawą lub, gdy niedopełnia ciążącego na nim obowiązku. Druga z przesłanek jest spełniona, gdy dane działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni interesy ogółu konsumentów, większej ich grupy. Ustawa antymonopolowa w odniesieniu do konsumentów chroni interesy nieograniczonej liczby podmiotów, których nie da się zidentyfikować, interesy konsumentów, jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym.

W przypadku, gdy dochodzi do naruszenia art. 23 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, organ antymonopolowy na mocy art. 23 c ust. 1 tej ustawy uznaje określoną praktykę za naruszającą zbiorowe interesy i nakazuje zaniechanie jej stosowania. W przypadku, gdy przedsiębiorca zaniechał stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, stosownie do art. 23 e ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydaje decyzję stwierdzającą zaniechanie stosowania określonej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

I. Zgodnie z art. 14 ust. 2 pkt 7 ustawy o usługach turystycznych umowa o świadczenie usług turystycznych powinna określać nie tylko rodzaj i zakres ubezpieczenia, jakim zostaną objęci uczestnicy danej imprezy turystycznej, lecz także nazwę i adres ubezpieczyciela. Przedsiębiorca nie wskazywał nazwy towarzystwa ubezpieczeniowego, z którym zawierał umowy ubezpieczenia na rzecz uczestników organizowanych przez siebie imprez turystycznych, ani adresu jego siedziby, co dało podstawy do wszczęcia niniejszego postępowania.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że w żadnej z umów nie wskazano adresu ubezpieczyciela, z którym zawarto umowę ubezpieczenia od kosztów leczenia i następstw nieszczęśliwych wypadków na rzecz konsumentów. Do czerwca 2005r. umowy te nie zawierały także nazwy ubezpieczyciela. Obecnie, tj. od czerwca 2005r. Kalina K. określa w umowach o świadczenie usług turystycznych z konsumentami, że ubezpieczycielem jest Tryg Polska (karty nr 30 – 36) lub HDI Asekuracja (karty nr 20 – 23). Także w pkt. IV 16 warunków uczestnictwa stosowanych od 20. 06. 2005r. (karty nr 29 i 38) wskazano, że biuro ubezpiecza uczestników organizowanych przez siebie imprez w firmie ubezpieczeniowej HDI ASEKURACJA. Z powyższego wynika, że przedsiębiorca wskazuje jedynie część nazwy podmiotu, z którym zawarł umowę ubezpieczenia. Celem regulacji zawartej w art. 14 ust. 2 pkt 7 ustawy o usługach turystycznych jest zapewnienie konsumentom pełnej informacji na temat przedsiębiorcy, do którego będą oni kierowali ewentualne roszczenia wynikające z umowy ubezpieczenia. By konsumenci mogli w pełni skorzystać z przysługujących im praw muszą posiadać należytą wiedzę na temat nazwy podmiotu, który jest zobowiązany do spełnienia na ich rzecz określonych świadczeń. Także w przypadku ewentualnej konieczności wystąpienia z roszczeniami na drogę sądową wymagane jest wskazanie prawidłowej, tj. pełnej nazwy podmiotu, przeciwko któremu się występuje. Z tego względu należało stwierdzić, że wprowadzenie przez przedsiębiorcę do umów zawieranych konsumentami i do warunków uczestnictwa zapisów, z których wynika, że umowa ubezpieczenia została zawarta z Tryg Polska lub z HDI ASEKURACJA nie jest wystarczające, gdyż nie zapewnia realizacji obowiązku określonego w ustawie o usługach turystycznych.

Przedsiębiorca nie zawiera w umowach o świadczenie usług turystycznych z konsumentami informacji na temat adresu ubezpieczyciela oraz jego pełnej nazwy, co jest niezgodne z art. 14

ust. 2 pkt 7 w/w ustawy, a jako działanie bezprawne narusza art. 23 a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku powoduje również naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji wynikającego z art. 23 a ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W niniejszym przypadku doszło do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów. Kontrahenci przedsiębiorcy tworzą liczną grupę konsumentów, której skład ulega nieustannym zmianom, a potencjalnie każdy może stać się odbiorcą usług turystycznych świadczonych przez Kalinę K.. W związku z tym stwierdzono, że naruszono interesy szerokiej grupy uczestników rynku, zbiorowe interesy konsumentów. Z uwagi na fakt, że w pkt. I niniejszej decyzji orzeczono, że przedsiębiorca stosuje praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, na podstawie art. 23 c ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nakazano zaniechanie jej stosowania.

II. Kalina K., działająca pod nazwą P.H.U. Tango – Tour w Katowicach, nie zawierała w umowach o świadczenie usług turystycznych z konsumentami informacji na temat zakresu ubezpieczenia od kosztów leczenia i następstw nieszczęśliwych wypadków, jakim zostali objęci konsumenci – uczestnicy organizowanych przez nią imprez turystycznych (karty nr 13 – 15). Powyższe działanie doprowadziło do naruszenia art. 14 ust. 2 pkt 7 ustawy o usługach turystycznych, który nakłada obowiązek zawarcia w umowie o świadczenie usług turystycznych informacji na temat zakresu ubezpieczenia turystów. Konsumenty powinni mieć świadomość, jaki będzie zakres ewentualnych świadczeń spełnianych przez ubezpieczyciela na ich rzecz. By posiadali oni rzetelną wiedzę na w/w temat oraz dysponowali dokumentami potwierdzającymi powyższe dane, stosowne zapisy powinny być zamieszczone w umowach. Brak dokumentów stwierdzających w jednoznaczny sposób, jaki jest zakres uprawnień, może prowadzić do sytuacji, w której konsumenci nie będą wiedzieli, jakiej wysokości świadczenia mogą od ubezpieczyciela otrzymać, jaki może być zakres ich żądań. Powyższe spowodowało, że utrudnione zostało dochodzenie przez konsumentów przysługujących im roszczeń, przy jednoczesnym zagrożeniu ich interesów ekonomicznych. Niedopełnienie obowiązku, o jakim mowa w niniejszym punkcie decyzji doprowadziło do naruszenia obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji wynikającego z art. 23 a ust. 2 ustawy antymonopolowej. W związku z tym, że przedmiotowe bezprawne działanie przedsiębiorcy spowodowało naruszenie interesów nieoznaczonej, szerokiej grupy konsumentów, należało stwierdzić, że doszło do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów.

W załączeniu do pisma z dnia 14. 11. 2005r. (karta nr 24) przedsiębiorca przesłał umowy faktycznie zawarte z konsumentami, w których wskazano, że ubezpieczenie od kosztów leczenia wynosi 10 000 Euro, a w przypadku ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków kwota ta wynosi 5000 PLN (karty nr 30 – 36). Umowy te zostały zawarte dnia 15. 06. 2005r. (karta nr 30), 25. 07. 2005r. (karta nr 31), 16. 08. 2005r. (karta nr 32 - 34), 22. 08. 2005r. (karta nr 33) i 26. 08. 2005r. (karta nr 36). Także późniejsze umowy, zawarte w okresie od 08. 09. 2005r. do 03. 11. 2005r. (karty nr 20 – 22) z wykorzystaniem nowego wzoru zgłoszenia uczestnictwa w imprezie (karta nr 23) potwierdzają, że przedsiębiorca wskazuje zakres ubezpieczenia, jakim są objęci konsumenci. Z uwagi na powyższe należało orzec, że z dniem 15. 06. 2005r. doszło do zaniechania stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisanej w pkt. II niniejszej decyzji.

III. Kalina K. nie zawierała w umowach o świadczenie usług turystycznych z konsumentami informacji na temat terminu, w jakim organizator imprezy turystycznej musi zostać zawiadomiony o przeniesieniu przez klienta uprawnień i obowiązków wynikających z umowy tego rodzaju na inną osobę spełniającą warunki uczestnictwa w tej imprezie (karty nr 12 – 15). By konsumenci mogli skutecznie skorzystać z przysługującego im uprawnienia do przeniesienia praw i obowiązków wynikających z umowy o świadczenie usług turystycznych

w ramach określonej imprezy, muszą oni zawiadomić przedsiębiorcę – organizatora danej imprezy, że w/w przeniesienie nastąpiło. W tym celu przedsiębiorca powinien określić termin, w jakim będzie możliwa zmiana uczestnika imprezy. Ograniczenia mogą wynikać z takich względów jak np. konieczność uzyskania wizy, rezerwacji miejsc noclegowych w określonych pokojach itp. Wskazanie powyższego terminu w umowie ma służyć temu, by konsumenci wiedzieli, w jakim terminie będą mogli skorzystać z przysługującego im uprawnienia. Brak stosownej informacji powoduje, że konsumenci, którzy nie wiedzieli, do kiedy istniała możliwość przekazania praw i uprawnień związanych z umową o świadczenie usług turystycznych innej osobie, zostawali pozbawieni możliwości dokonania opisanego przeniesienia. W takiej sytuacji odstąpienie od umowy było możliwe jedynie na ogólnych warunkach tj. za zapłatą określonej na wypadek odstąpienia od umowy przez konsumenta kwoty. To zagraża interesom ekonomicznym konsumentów, którzy w przypadku przekazania prawa do udziału w imprezie turystycznej innej osobie mogą ułożyć stosunek prawny z tą osobą w ten sposób, że otrzymają równowartość wpłaconych organizatorowi turystyki należności. Brak informacji na temat terminu, w jakim organizator powinien zostać zawiadomiony o przeniesieniu praw i obowiązków uczestnika na inną osobę powoduje naruszenie nie tylko art. 14 ust. 2 pkt 7 b ustawy o usługach turystycznych, lecz także art. 23 a ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który nakłada na przedsiębiorców obowiązek udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji. Bezprawność działania przedsiębiorcy oraz fakt, że naruszono interesy nieoznaczonej, zmieniającej się i szerokiej grupy konsumentów doprowadziły do naruszenia art. 23 a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, na mocy którego praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy.

W załączeniu do pisma z dnia 14. 11. 2005r. przedsiębiorca przekazał zmienione *warunki uczestnictwa*, które w pkt. III 5 zawierają następujący zapis: „Uczestnik może przekazać prawo do udziału w imprezie wskazanej przez siebie osobie trzeciej, spełniającej warunki udziału w imprezie turystycznej, do 48 godzin przed rozpoczęciem imprezy. (...)” (karta nr 27). Z przedmiotowego postanowienia wynika, jaki termin do dokonania zmiany uczestnika dopuszcza przedsiębiorca. Z powyższego zapisu konsumenci czerpią wiedzę na temat tego, w jakim terminie jest możliwe dokonanie w/w zmiany. W piśmie z 25. 11. 2005r. przedsiębiorca poinformował, że warunki uczestnictwa w cytowanym brzmieniu zostały wprowadzone w życie dnia 20. 06. 2005r. (karta nr 38). W związku z powyższym stwierdzono, że w w/w terminie doszło do zaniechania stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisaną w niniejszym punkcie decyzji.

IV. Zgodnie z art. 75 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów organ antymonopolowy rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 72 ustawy, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku organ antymonopolowy stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty tego postępowania.

Postępowanie w sprawie stosowania przez Kalinę K., prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. Tango – Tour, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostało wszczęte z urzędu. W wyniku tego postępowania Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w punktach I – III sentencji decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania dla organu antymonopolowego, są wydatki związane z korespondencją prowadzoną z przedsiębiorcą. W związku z powyższym organ antymonopolowy postanowił obciążyć Kalinę K. kosztami postępowania w wysokości 43 zł (słownie: czterdzieści trzy złote).

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr

51101010100078782231000000 w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Na postanowienie zawarte w punkcie IV niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 6 ustawy antymonopolowej w związku z 479²⁸ § 1 pkt 2 k.p.c. przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy antymonopolowej w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Alicja Kral